

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 7Csp/74/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122204697
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Farkášová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2023:8122204697.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

10

7Csp/74/2022

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danou Farkášovou v právnej veci žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, XXX XX C., právne zastúpená: JUDr. Igor Šafranko, advokát so sídlom Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zastúpený: Advokátska kancelária Goliášová Gabriela s.r.o., so sídlom Piaristická 707/25, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679, v spore o primerané finančné zadostučinenie vo výške 1.406,48 Eur, takto

rozhodol:

2

7Csp/74/2022

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 100 EUR, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti súd žalobný návrh žalobkyne z a m i e t a .
- III. Žalobkyňa m á vo vzťahu k žalovanému n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 100% z prisúdenej sumy, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

8

7Csp/74/2022

1. Rozsudkom Okresného súdu Prešov číslo konania 7Csp/74/2022-93 zo dňa 14.09.2022 súd rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 100 EUR do troch dní od právoplatnosti rozsudku, v prevyšujúcej časti súd žalobný návrh žalobcu zamietol a zároveň rozhodol, že žalobkyňa má vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% z prisúdenej sumy, o výške ktorých bude

rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku. Výrok súdneho rozhodnutia, ktorým súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 100 EUR, nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 05.11.2022. Súd priznanú sumu vo výške 100 EUR žalobcovi titulom primeraného finančného zadosťučinenia považoval za dôvodnú. Súd zdôvodnil, že cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Priznaná suma primeraného finančného zadosťučinenia vo vzťahu k žalobcovi ako spotrebiteľovi nepredstavuje neopodstatnené a neprimerané obohacovanie sa, či duplicitné uplatňovanie nároku spotrebiteľa.

2. Uznesením Krajského súdu v Prešove číslo konania 18CoCsp/48/2022-144 zo dňa 25.04.2023 bol zrušený rozsudok súdu 1. inštancie vo výroku číslo II. a III. a v rozsahu zrušenia bola vec vrátená súdu 1. inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolaciemu súdu sa javí vzhľadom na porušenie spotrebiteľských práv žalobkyne zo strany žalovaného, že priznanie finančného zadosťučinenia v sume 100 EUR nie je dostatočne odradzujúce pre žalovaného k ďalšiemu porušovaniu predpisov spotrebiteľského práva. Správne súd 1. inštancie konštatoval, že primerané finančné zadosťučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu povahu pre dodávateľa a má poskytnúť satisfakciu spotrebiteľovi. Napriek tomu priznal za viacnásobné porušenie spotrebiteľského práva spočívajúceho v bezdôvodnom obohatení žalovaného vo výške 206,48 EUR a vyslovení dvoch neprijateľných zmluvných podmienok, primerané finančné zadosťučinenie v neproporcionálne nízkej výške 100 EUR. V ďalšom konaní preto bude úlohou súdu 1. inštancie opätovne sa zaoberať výškou uplatneného primeraného finančného zadosťučinenia nad priznanú sumu 100 EUR, vo vyššie uvedených intenciách, rešpektujúc právny názor odvolacieho súdu a svoje rozhodnutie náležite odôvodniť.

3. Súd viazaný právnym názorom odvolacieho súdu v súlade s § 391 CSP vec opätovne prejednal, vykonal dokazovanie vypočutím žalobkyne a listinnými dôkazmi, ktoré sú súčasťou súdneho spisu a zistil tento skutkový stav:

4. Z pripojeného spisu tunajšieho súdu spisová značka 11Csp/79/2020 súd zistil, že rozsudkom Okresného súdu Prešov číslo konania 11Csp/79/2020-93 zo dňa 27.11.2020 súd rozhodol o povinnosti žalovaného vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 206,48 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 206,48 EUR odo dňa 07.05.2020 do zaplataenia, vo výroku číslo II. určil, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o hotovostnom úvere číslo XXXXXXXXXX zo dňa 29.12.2014, ako aj v úverových zmluvných podmienkach v hlave 11. v § 11 hlavy 11. sankcie účtované v dôsledku omeškania v znení: Ak sa omeškáte s úhradou splátky, máme právo vám vyúčtovať a vy ste povinný nám zaplatiť poplatok za upomienku vo výške 5 EUR v prípade prvej upomienky, 12 EUR v prípade druhej a ďalšej podmienky, určil túto podmienku sa neprijateľnú zmluvnú podmienku, v bode III. výroku svojho rozhodnutia určil, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o hotovostnom úvere číslo XXXXXXXXXX zo dňa 29.12.2014, ako aj v úverových zmluvných podmienkach v § 2 hlavy 11. sankcie účtované v dôsledku omeškania v znení: Ak sa omeškáte s úhradou splátky, máme právo vám vyúčtovať zmluvnú pokutu vo výške 17 EUR, ktorú musíte uhradiť, súd určil za neprijateľnú zmluvnú podmienku a vo výroku číslo IV. priznal žalobkyni vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Rozsudkom Krajského súdu v Prešove číslo konania 20CoCsp/7/2021-139 zo dňa 28.09.2021 bol potvrdený rozsudok súdu 1. inštancie a stranám sporu sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznala. Krajský súd v Prešove pod spisovou značkou 20CoCsp/7/2021 zo dňa 15.11.2021 vydal opravné uznesenie, ktorým opravil označenie žalovaného v záhlaví rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.09.2021. Obdobne súd 1. inštancie vydal dňa 13.12.2021 pod číslom konania 11Csp/79/2020-151 opravné uznesenie, ktorým opravil zrejmu nesprávnosť v záhlaví rozsudku v časti označenia žalovaného.

5. Súd vec prejednal na pojednávaní dňa 28.06.2023 v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu, ktorí svoju neprítomnosť na tomto pojednávaní písomne ospravedlnili a zároveň súhlasili s prejednaním veci v ich neprítomnosti. Právna zástupkyňa žalobkyne žiadala žalobe v celom rozsahu vyhovieť, poukázala na viacnásobné porušenie povinností dodávateľa, čo bolo konštatované v základnom konaní pod spisovou značkou 11Csp/79/2020. Zároveň uviedla, že pokiaľ má primerané finančné zadosťučinenie plniť odradzujúcu funkciu, je ho potrebné priznať vo vyššej sume, ako bola súdom 1. inštancie žalobkyni priznaná. Odkázala na ich písomné vyjadrenie, ako aj odvolanie voči prvotnému rozsudku, kde poukázala na rozhodovaciu prax Krajského súdu v Prešove, ako aj

všeobecných súdov, ktoré priznávajú spotrebiteľovi primerané finančné zadosťučinenie za porušenie jeho spotrebiteľských práv v oveľa vyššej sume. Preto žiadala žalobe v celom rozsahu vyhovieť. Žalobkyňa súdu pri svojom výsluchu nevedela špecifikovať výšku požadovaného primeraného finančného zadosťučinenia. Uviedla, že je toho názoru, že jej primerané finančné zadosťučinenie v takejto výške patrí, ujmu jej dodávateľ nespôsobil.

6. Na základe takto zisteného skutkového stavu, súd právne uzatvára:

Podľa § 1 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len „združenie“) a označovanie výrobkov cenami.

Podľa § 2 písm. a) Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, zamestnania alebo povolania.

Podľa § 3 ods. 3 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

7. Z citovaného ustanovenia § 3 ods. 5 Zákona číslo 250/2007 Z.z. je zrejmé, že splnenie hmotnoprávných podmienok uvedených v tomto ustanovení zákona je úspech pri ochrane práv spotrebiteľa v dôsledku porušenia práv a povinností ustanovených týmto zákonom. Ďalšou podmienkou je, že porušiteľ voči ktorému sa spotrebiteľ domáha zdržania sa protiprávneho konania a odstránenia protiprávneho stavu pri poškodzovaní záujmu spotrebiteľa a v konaní o svoju ochranu bol úspešný. Práve citované ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa v poslednej vete § 3 ods. 5 zákona uvádza úpravu z ktorej vyplýva, že ak si spotrebiteľ úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej či už týmto zákonom alebo osobitným predpisom, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom alebo iným predpisom zodpovedá.

8. Súd je toho názoru, že žalobkyňa bola úspešná v pôvodnom konaní a z tohto dôvodu jej vznikol nárok na primerané finančné zadosťučinenie. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešne uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom číslo 250/2007 Z.z. alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práva alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, pretože stačí, ak tá ujma tu je. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy (rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 3Co/20/2017 zo dňa 04.05.2017).

9. Inštitút primeraného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Právna teória, ako aj aplikačná prax spájajú inštitút náhrady škody výlučne so znížením majetku a ušlým ziskom. Náhrada škody ako inštitút súkromného práva v podmienkach Slovenskej republiky ako konštantnej judikatúry sleduje výlučne reparačnú funkciu.

10. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že žalobný návrh žalobcu je dôvodným. V pôvodnom konaní vedenom na tunajšom súde pod spisovou značkou 11Csp/79/2020 žalobca splnil zákonný predpoklad pre uplatnenie nároku na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, a to v znení zákonného ustanovenia § 3 ods. 5 Zákona číslo 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

11. Rozsudok súdu 1. inštancie č.k. 7Csp/74/2022-93 zo dňa 14.09.2022 vo výroku číslo I., ktorým súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 100 EUR titulom primeraného finančného zadosťučinenia, nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 05.11.2022. Súd viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, ktorý jednoznačne v bodoch 16. a 18. svojho odôvodnenia uviedol, že suma primeraného finančného zadosťučinenia, ktorá bola súdom 1. inštancie vo výške 100 EUR priznaná, nie je dostatočne odradzujúca pre žalovaného k ďalšiemu porušovaniu predpisov spotrebiteľského práva, a to za viacnásobné porušenie spotrebiteľského práva žalovaného vo vzťahu k žalobkyni ako spotrebiteľky, vec opätovne prejednal. Žalobca ako spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľskej zmluve a tiež má právo domáhať sa, aby sa dodávateľ zdržal protiprávneho konania, odstránil protiprávny stav a za podmienky, že si na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti, ktoré ustanovuje osobitný právny predpis, a to Zákon číslo 250/2007 Z.z., má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom zodpovedá. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že žalobkyňa ako spotrebiteľka si voči žalovanému ako dodávateľovi v predchádzajúcom základnom konaní, ktoré sa viedlo na Okresnom súde Prešov pod spisovou značkou 11Csp/79/2020 úspešne uplatnila porušenie svojich spotrebiteľských práv upravených Zákonom číslo 129/2010 Z.z. v spojení s ustanovením § 52 Občianskeho zákonníka. Nárok na primerané finančné zadosťučinenie nie je závislý od okamihu uzatvorenia zmluvy. Pri posudzovaní predmetného nároku je potrebné podrobiť prieskumu a vyhodnotiť, či v danom zmluvnom vzťahu existovala už len hrozba vzniku ujmy. Pre vznik daného nároku pritom nie je relevantné, či ku vzniku ujmy aj reálne došlo alebo nie. Na to, aby všeobecný súd priznal spotrebiteľovi nárok na primerané finančné zadosťučinenie úplne postačuje len samotná existencia hrozby vzniku ujmy podľa Zákona 250/2007 Z.z. Súd je toho názoru, že žalovaný preukázateľne porušil práva žalobcu ako spotrebiteľa. Súd považoval samotný nárok žalobkyne na primerané finančné zadosťučinenie za dôvodný. Pri stanovení výšky primeraného finančného zadosťučinenia treba vychádzať zo závažnosti porušenia práv a povinností, z okolností na strane žalobcu, ako aj žalovaného, okolnosti, za ktorých došlo k porušeniu práv a povinností.

12. Súd je toho názoru, že inštitút primeraného finančného zadosťučinenia v žiadnom prípade nemôže slúžiť na finančné obohacovanie sa žalobcu ako spotrebiteľa alebo kompenzáciu jeho majetkovej škody, ale v danom prípade musí zostať na úrovni a funkcii účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Kritériom kvantifikácie nároku by mali byť okolnosti, za ktorých k porušeniu došlo, ich dosah na konkrétne individuálne preferencie spotrebiteľa, ako aj na samotné závažné porušenie práva spotrebiteľa. Je potrebné povedať, že samotná konkrétna výška priznaného finančného zadosťučinenia musí zohľadniť skutkové okolnosti danej veci a predovšetkým spĺňať požiadavku primeranosti. Súd konštatuje, že žalobkyňa v základnom konaní 11Csp/79/2020 bola nútená podniknúť kroky na ochranu svojich spotrebiteľských práv, pričom v tomto súdnom konaní bola aj úspešná, keď súd vyhovel jej žalobnému návrhu a zaviazal žalovaného vyplatiť jej bezdôvodné obohatenie vo výške 206,48 EUR a zároveň sa vo vzťahu k dodávateľovi domohla určenia dvoch neprijateľných zmluvných podmienok v zmluvách žalovaného. Žalobkyňa svoj nárok na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v žalobe skutkovo odôvodnila úspešnosťou v konaní o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, vydania bezdôvodného obohatenia a neprijateľnosti zmluvných podmienok a tým, že si uplatňuje satisfakciu za porušenie jej práv ako spotrebiteľky, ktoré bola nútená brániť. Na otázku súdu na žalobkyňu na pojednávaní, či samotné konanie dodávateľa alebo predchádzajúci súdny spor 11Csp/79/2020 viedol k vzniku aj iných negatívnych dôsledkov v jej súkromnom a spoločenskom živote, žalobkyňa súdu uviedla, nie. Zároveň súdu uviedla, že žalovaný jej nespôsobil žiadnu ujmu.

13. Súd poukazuje na záver rozhodnutia Krajského súdu v Prešove 7CoCsp/32/2020 a 7CoCsp/125/2020, ktorý uviedol: „ Takýmito negatívnymi dôsledkami, respektíve nepriaznivými okolnosťami prípadu, ktoré by mohli vzniknúť v súvislosti s nekalým konaním žalovaného, je napríklad vznik nepriaznivej majetkovej sociálnej situácie v konkrétnom čase, odkázanosť na iných alebo psychická záťaž.“ Keďže žalobkyňa nepreukázala, že konanie žalovaného a následné domáhanie sa jednak bezdôvodného obohatenia, ale jednak aj určenie neprijateľných zmluvných podmienok malo negatívne dôsledky na vznik jej nepriaznivej majetkovej alebo sociálnej situácie v konkrétnom čase, súd

priznal žalobkyni sumu vo výške 100 EUR. Suma 100 EUR bola právoplatne žalobkyni priznaná už v predchádzajúcom súdnom spore. Z tohto dôvodu, keďže suma 100 EUR už bola právoplatne priznaná v rozsudku č.k. 7Csp/74/2022-93 zo dňa 14.09.2022, súd túto sumu kvantifikoval ako satisfakciu za jej úspech v časti, ktorou sa domáha vydania bezdôvodného obohatenia od žalovaného vo výške 206,48 EUR. Zvyšnú sumu 100 EUR, a teda 50 EUR, súd priznal žalobkyni za každú neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorej sa vo vzťahu k dodávateľovi domohla. Súd tak hodnotí, že priznaná suma primeraného finančného zadosťučinenia zodpovedá svojmu účelu a poskytuje žalobcovi ako spotrebiteľovi satisfakciu a zároveň odradí dodávateľa od porušenia práv spotrebiteľa. Súd poukazuje na záver vyjadrený v rozhodnutí Krajského súdu v Prešove 2Co/136/2016 a 17Co/17/2018, ako aj 9Co/50/2018, kde odvolací súd pripomenul, že inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemá slúžiť na obohatenie spotrebiteľa, ani kompenzáciu jeho majetkovej škody, ale ide o nárok, ktorým sa reparuje ujma nemateriálnej povahy a musí zostať na úrovni a funkcii účinného odradzujúceho prostriedku ochrany.

14. Pokiaľ ide o argumentáciu právneho zástupcu žalobkyne a odkaz na rozhodovaciu prax všeobecných súdov, vrátane Krajského súdu v Prešove ako odvolacieho súdu, ktorým spotrebiteľovi za porušenie spotrebiteľských práv zo strany dodávateľa, a to za viacnásobné porušenie, priznávajú oveľa vyššie sumy, na ktoré žalobkyňa poukázala vo svojom odvolaní voči rozhodnutiu súdu 1. inštancie zo dňa 21.10.2022, súd sa s takou argumentáciou nestotožňuje. Je vždy vecou voľnej úvahy súdu, ktorá závisí od vykonaného dokazovania a konkrétnych skutkových okolností, ktoré súd zistil v priebehu dokazovania, akú sumu súd považuje za dôvodnú spotrebiteľovi priznať. V tomto prípade svoje myšlienkové úvahy súd odôvodnil vo svojom prvotnom rozhodnutí č.k. 7Csp/74/2022-93 zo dňa 14.09.2022. Súd tak uvádza, že pri svojom rozhodnutí sa riadil množstvom rozhodnutí tak všeobecných súdov, ako aj rozhodnutiami Krajského súdu v Prešove, kde spotrebiteľovi boli priznané obdobné sumy. Súd napríklad poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove 17CoCsp/50/2022 zo dňa 14.03.2023, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu 1. inštancie, ktorým spotrebiteľovi bolo priznané primerané finančné zadosťučinenie vo výške 100 EUR, pričom odvolací súd sumu 100 EUR titulom primeraného finančného zadosťučinenia považoval za primeranú, pretože neexistujú iné spravodlivé dôvody na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia vo vyššej výške. Rozhodnutím Krajského súdu v Prešove 5CoCsp/38/2022 zo dňa 30.11.2022 bolo potvrdené rozhodnutie súdu 1. inštancie, ktorým bolo priznané primerané finančné zadosťučinenie v sume 100 EUR. Krajský súd v Prešove konštatoval, že ustálenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia je na úvahe súdu, ktorý svoje myšlienkové pochody aj zdôvodnil. Rozhodnutie Krajského súdu v Prešove 9CoCsp/46/2022 zo dňa 27.10.2022, potvrdená suma primeraného finančného zadosťučinenia 50 EUR, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove 7CoCsp/17/2022 zo dňa 27.10.2022 priznaná a potvrdená suma 150 EUR titulom primeraného finančného zadosťučinenia. V rozhodnutí odvolacieho súdu Krajského súdu v Prešove spisová značka 9CoCsp/31/2022 zo dňa 20.10.2022 odvolací súd zmenil rozsudok súdu 1. inštancie, ktorým priznal primerané finančné zadosťučinenie spotrebiteľovi v sume 900 EUR na sumu 150 EUR, pričom jednoznačne uviedol, že suma 900 EUR nebola v konkrétnych skutkových okolnostiach preukázaná. Zároveň odvolací súd konštatoval, že neznamená to, že je dôvodné zo strany žalobcu požadovať primerané finančné zadosťučinenie vo výške 300 EUR za každú neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorú sa domohol určiť v základnom konaní vo vzťahu k dodávateľovi. V rozhodnutí Krajského súdu v Prešove 1CoCsp/14/2022 zo dňa 20.10.2022 bolo súdom 1. inštancie priznané primerané finančné zadosťučinenie vo výške 50 EUR. Odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu 1. inštancie a priznal spotrebiteľovi sumu 150 EUR. Rozhodnutie Krajského súdu v Prešove 19CoCsp/17/2022 zo dňa 30.06.2022 bol potvrdený rozsudok súdu 1. inštancie, ktorým spotrebiteľovi za porušenie jeho spotrebiteľských práv bolo priznané primerané finančné zadosťučinenie vo výške 100 EUR. Rozhodnutie Krajského súdu v Prešove 7CoCsp/8/2022 zo dňa 30.06.2022 potvrdené rozhodnutie súdu 1. inštancie, ktorým spotrebiteľovi bola priznaná suma 50 EUR. Obdobne tak postupoval Krajský súd v Prešove 22CoCsp/11/2022 zo dňa 31.05.2022, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie súdu 1. inštancie, ktorým spotrebiteľovi bolo priznané primerané finančné zadosťučinenie vo výške 50 EUR. V ďalšom súd uvádza a poukazuje na rozhodnutie 18CoCsp/28/2021 zo dňa 28.02.2022, 6CoCsp/1/2022 zo dňa 17.02.2022, 8CoCsp/1/2021 zo dňa 29.11.2021, 8CoCsp/42/2020, 18CoCsp/34/2020 zo dňa 20.05.2021, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie súdu 1. inštancie, ktorým spotrebiteľovi bola priznaná suma vo výške 150 EUR. Zároveň z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že priznaná suma 150 EUR spotrebiteľovi titulom primeraného finančného zadosťučinenia je postačujúca. Zároveň suma 150 EUR nepredstavuje neopodstatnené a neprimerané obohacovanie sa, či duplicitné uplatňovanie nároku spotrebiteľa. V rozhodnutí 13CoCsp/35/2020 zo dňa 19.04.2021 odvolací súd potvrdil rozhodnutie

súdu 1. inštancie, ktorým spotrebiteľovi priznal sumu primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 50 EUR. Odvolací súd uviedol, že táto suma zohľadňuje všetky okolnosti a osobitosti prípadu a je primeraná. Bude zároveň pôsobiť dostatočne odradzujúco a nebude a nestane sa plnením finančného obohatenia zo strany spotrebiteľa. Rovnako súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove 2CoCsp/46/2020 zo dňa 20.04.2021, kde bola potvrdená suma vo výške 150 EUR. Práve týmito rozhodnutiami odvolacieho súdu a množstvom rozhodnutí všeobecných súdov, vrátane odvolacieho súdu ako nadriadeného orgánu, sa súd riadil vo svojom prvotnom rozhodnutí 7Csp/74/2022-93 zo dňa 14.09.2022, kde žalobkyni priznal sumu vo výške 100 EUR. Viazaný právnym názorom odvolacieho súdu tak súd doplnil dokazovanie a priznal sumu vo výške 100 EUR. Majúc zároveň za to, že nebola ani tvrdená a ani preukázaný nárok žalobkyne na priznanie vyššej sumy a už v žiadnom prípade sa súd nestotožňuje, tak ako to konštatoval odvolací súd vo svojom rozhodnutí 9CoCsp/31/2022 zo dňa 20.10.2022, aby spotrebiteľom za každý výrok súdu, ktorým súd určí neprijateľnú zmluvnú podmienku, patrilo automaticky primerané finančné zadosťučinenie za každé určenie neprijateľných zmluvných podmienok vo výške 300 EUR. Z tohto dôvodu súd nárok žalobkyne vo zvyšnej časti ako nedôvodný zamietol.

15. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 2 CSP. Z dôvodovej správy k ustanoveniu § 255 CSP vyplýva, že v tomto ustanovení sa premieta zásada úspechu v spore ako esenciálne kritérium priznania náhrady trov konania. Predkladateľ k ustanoveniu § 255 CSP dodal, že podľa kritéria úspechu v konaní môže súd priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v požadovanej výške. Ide o prípady, kedy výška nároku závisí od úvahy súdu. Príkladom je náhrada nemajetkovej ujmy, náhrada škody v peniazoch, ktorá nebola priznaná v požadovanej výške. Niet akýchkoľvek pochybností o tom, že v prejednávanej veci výška nároku žalobcu závisela od úvahy súdu. Úvaha súdu sa teda týkala skutkových okolností, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie o výške priznaného plnenia nie čo do základu uplatneného nároku. Podľa názoru súdu, aj v súčasnosti § 255 ods. 2 CSP v spojení s článkom 3 ods. 1 a 2 CSP zakladá priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v žiadanej výške. Súd z tohto dôvodu žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% z prisúdenej sumy. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku postupom podľa § 262 CSP.

Poučenie:

2

7Csp/74/2022

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.